

Sarkadi Dezső írása a témáról:

A vákuumenergia kinyerésének különleges lehetőségét ismerte fel egy hazai kutató, Szamosközi János, aki magánerejéből végzi házilagos kísérleteit Berettyóújfaluban. A felfedezése elsősorban elméleti szempontból kiugró jelentőségű. Szamosközi vette észre, valószínűleg először a világon, hogy ha két eltérő anyagú fémlemez közzé vékony, gyengén vezető szigetelőréteget helyez el, a két fémlemez között elektromos feszültség lép fel. Az így nyerhető feszültség durván a 200mV - 1V-os tartományba esik, az alkalmazott anyagoktól függően. Az így kialakított speciális kondenzátorból csekély energia kinyerhető, ráadásul a kondenzátor a kisütése után kb. egy perc alatt önmagától újratöltődik. Az ilyen kondenzátorok sorba kötésével elérhető nagyobb feszültség is, amivel már egy kis veszteségű tranzisztoros áramkör működtethető. Egy ilyen készüléket magam is láttam, amely percenként egy kis fénydiódát (LED-et) villantott fel. A készülék átlátszó plexidobozba volt beszerelve, működtető elem, vagy akkumulátor nem volt benne. A jelenség Szamosközi János és jómagam szerint is csak a vákuumenergiával magyarázható. (Galvánelem működés lehetősége elektrolit hiányában teljesen kizárt, és ugyancsak nem beszélhetünk termoelektromos hatásról sem a kondenzátor szigetelése miatt. Az egyedi jelenséget az is bizonyítja, hogy feszültség keletkezik azonos anyagú kondenzátorfegyverzeteknél is, ha a szigetelés két különböző dielektromos állandójú anyag egymásra helyezéséből áll.) Az elméleti részletezést itt mellőzve célszerű a következő lényegi megállapításokat tenni. A speciális kondenzátor hosszú idő után egyensúlyi állapotba kerül, melyhez hozzátartozik egy elektromos feszültség kialakulása a fegyverzeteken. A kondenzátor külső áramkörön keresztüli kisütése energia leadással jár, amely felborítja a kondenzátor egyensúlyi állapotát. Kisütés alkalmával nagyon gyorsan elektronok áramlanak át az egyik fegyverzetről a másikra, mely megszünteti a fegyverzetek eredetileg elektromosan semleges állapotát. (Egyensúlyi állapotban a fegyverzetek elektromosan semlegesek, de egyben polarizáltak is, ez adja a kondenzátor ún. üres járási feszültségét.) A kondenzátor a kisütés után újra igyekszik felvenni az egyensúlyi állapotát, de ennek fontos feltétele, hogy a két fegyverzet ismét elektromosan semleges legyen. A kísérletek szerint a szigetelőanyag nem lehet abszolút szigetelő (gyenge félvezető), ezért a két fegyverzet között elindul egy lassú szivárgó áram, mely újra semlegesíti a fegyverzeteket. A folyamat periodikusan ismétlődő, a piciny energia impulzus „üzemmódban” kinyerhető a rendszerből. Az energiát nyilván az a kvantummechanikai szabályozás biztosítja, amiről már a fentiekben szót ejtettünk. A szabályozáshoz szükséges energia forrása csak a vákuum energiája lehet.

Számomra a vákuumenergia megcsapolásának legszimpatikusabb eszköze Szamosközi János találmánya. Szamosközi a saját műszaki lehetőségének korlátai miatt valóban kis hatásfokkal tudja kinyerni a feltételezett vákuumenergiát. Személyes találkozásunk során egyaránt arra a következtetésre jutottunk, az energiakondenzátor „ingyenes” energiáját a mai technológiai fejlettség szintjén gyakorlati célra is használhatóvá lehetne tenni. Ehhez a ma már igencsak fejlett félvezető gyártási technológiára lenne szükség, amivel a kondenzátor hatásos felületét több futballpálya méretre lehetne növelni, viszonylag kis térfogatban. Konkrét számítás nem áll rendelkezésemre, de elképzelhető, hogy akár csupán egy literes térfogatú integrált félvezető képes lenne 1 kW villamos teljesítmény leadására. Ez nem csak egy óriási gyakorlati jelentőségű siker lenne a vákuumenergia kiaknázásában, de messzire vezető elméleti következménye is lenne.